

određenih za takve uputne stanice da prolazi prijevoznim putem koji mimoilazi zagrebačke kolođvore radi rasterećenja zagrebačkog željezničkog čvora. Zbog toga stanica u Klari, kao tranzitna stanica, nije bila dužna da pregledava tovarne listove pošiljaka takvog vlaka, utoliko više što tužitelj nije utvrdio da je bilo koja pošiljka u navedenom vlaku bila određena za tu stanicu, ili da je s tim vlakom bila na toj stanici vršena tekva manipulacija da je službenik te stanice došao u priliku da pregledava odnosno tovarne listove. Zbog toga tuženik opravdano ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, jer tužitelj nije dokazao da se na tuženičovu teritoriju desio takav događaj ili propust na kojem bi on osnovano mogao utemeljiti zahtjev svoje tužbe.

Tužitelj ne može osnovano temeljiti svoj zahtjev ni na činjenici da je tuženik u toku reklamacionog postupka nudio djelomičnu naknadu štete. On je to učinio preko svoje dužnosti da bi se riješilo sporno pitanje i izbjegla parnica. Kad je tužitelj odbio ponudjenu mu naknadu prijevoznih troškova u iznosu koji odgovara željezničkoj vozarini za dvije karte brzog vlaka do Loznice i natrag i tražio naknadu za prijevoz taksijem, onda je po mišljenju ovog suda tuženik opravdano odbio svaku naknadu štete i istakao prigovor promašene pasivne legitimacije.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 30.IX 1965.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Tomislav Hramustek, dr Branko Jakaša

Povreda lučkog radnika na brodu - Za primjenu HTZ mjera na brodu povodom ukrcanja odnosno iskrcanja tereta uz brodarka odgovara i radna organizacija čiji je član povrijeđeni radnik

Prilikom rada na brodu jedan lučki radnik /u ovom sporu tužitelj/ pao je u brodsko skladište, jer prema njegovim navodima nije bila razapeta zaštitna mreža koja je inače propisana. On tuži brodarka za naknadu štete.

Drugostepeni sud koji je rješavao ovaj spor medju ostalim zauzeo je i slijedeće stajalište:

Ovaj Viši privredni sud ustraje kod pravnog stajališta zauzetog i iznesenog u ukidnom rješenju 61-124/65-2 od 15.IV 1965. te utvrđuje postojanje odgovornosti brodarka, tj. tuženika u ovom sporu na osnovi tamo citiranih propisa. Ovim medjutim ovaj sud nije izrekao da odgovornost za nesreću na radu zbog propusta HTZ mjera u smislu citiranog Pravilnika tereti isključivo brodarka. Suprotno tome oštećenik može svoje pravo ostvari-

veti i protiv vlastite radne organizacije, ako smatra da je propustom dužnosti, koje joj Pravilnik o RTZ mjerama pri lučko pretovarnom radu nalaže, prouzročila njegovu nesreću na radu. Na oštećeniku je pravo da bira da li će svoj zahtjev upraviti protiv jednog ili protiv drugog štetnika, ili i protiv obojice kao solidarnih obveznika. U ovom slučaju tužitelj je birao nazočnog tuženika, a to je bilo njegovo pravo i time nije promašio pasivnu legitimaciju. Prvostepeni sud stoga nije povrijedio materijalno pravo u smislu kako se to u žalbi navodi, pa je stoga tuženikovu žalbu valjalo odbiti.

Z.R.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 30.IX 1965.

Vijeće: Zvone Rihtman, Gabro Badovinac, dr Branko Jakaša

Prijevoz stvari morem - Linijski uvjeti - Teretnica - Ukrcaj tereta - Ako stranke ne ugovore uvjete linijskog prijevoza, dolaze do primjene lučke uzance, a u nedostatku tih uzanaca zakon - Prema našim lučkim uzancama krcatelj je dužan na svoj trošak dopremiti robu pod čekrk - Zapovjednik određuje vrijeme ukrcaja, pa troškovi čekanja robe padaju na krcateljev teret - Ako su stranke ugovorile vrijeme kad će roba biti ukrcana, brodar odgovara za troškove čekanja robe preko ugovorenog vremena na ukrcaj - Uvjete ukrcaja stranke mogu ugovoriti i pozivajući se na teretnicu - Uvjeti teretnice dolaze do primjene i na odnose koji su nastali prije njenog izdavanja, ako se može utvrditi na koji su formular stranke mislile prilikom ugovaranja - Stranke mogu ugovorom odrediti tko će snositi rizik nemogućnosti ukrcaja i iz kojih razloga

Tužitelj je krcatelj koji je s tuženikom brodarom ugovorio prijevoz jedne pošiljke slika iz Rijeke u New York prema uvjetima brodova linijske plovidbe. Tužitelj u tužbi navodi da je u skladu s dogovorom koji je zaključio s brodarom dovezao slike pod čekrk. Međutim kad brodar nije ukrcao njegovu robu, tužitelj je morao nadoknaditi kamionu troškove za dva dana čekanja. Ovi troškovi su predmet tužbe. Tuženik se brani navodeći da je ugovor sklopljen po linijskim uvjetima prema kojima brodar određuje vrijeme kad će roba biti ukrcana na brod. Osim toga da on nije odgovoran za štetu i s razloga što roba nije mogla biti ukrcana, budući da su lučki radnici u kritično vrijeme obustavili rad.

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev prihvaćajući uglavnom tuženikovo stajalište.